

În alte vremuri, fericirea

Rolea Nicolae

din ciclul: " Versuri pentru Preafrumoasa Doamnă..."

În alte vremuri, fericirea

În alte vremuri, fericirea se cobora prin brazii goi
Și fulgerul iubirii albastre ne săruta cu buze moi.

Se aprindeau pe cer stelute de dorul sfânt, îmbietor,
Și lângă tine, fată dragă, eu mă simțeam nemuritor.

Dar frunzele îngândurate, ca zațul simplu de cafea,
Visau duios în mustul toamnei, prin cofa din privirea ta...

Eu văd pe Dumnezeu că vine și cred că este supărat
Că-n furie nestăpânită cu vorbe grele-am aruncat

Atunci, când mi se duse visul ca umbrele peste câmpii
Și trupul mi se gărbovise prin frunza nopților târzii.

Îi spun Măritului în șoaptă: Când Fiul Tău fu răstignit,
Prin palma mea îndurererată trecu pironul ruginit !

Jelea Golgota muribundă când trupul Lui a fost împuns,
Iar fiinta mea însângerată, tampon pe crucea Lui s-a pus.

Te rog, acum, Mărite Doamne, pe unda sfântului izvor,
Întoarce-n mine fericirea, să mă-mpresoare îmbietor.

Să reînflorească armonia prin glas suav de clopoței
Și să-nverzească tot albastrul prin cerul din privirea ei.

Să ardă fericirea-n muguri, ca liliacu-n luna Mai,
Iar eu, cu lacrima jerfită, să fiu primit din nou în Rai.

Si Domnul...m-a iertat în toate când i-a soptit sfios, Isus,
Că palma Lui, bătută-n cuie, cu mir din ochiul meu s-a uns.

19.09.2015